

Jaro je proud, čas probuzení,
kdy smíme si hrát a jsme nezkrocení.
Čas divokých bouří, let dospívání,
kdy oči se mhouří při milování.

Léto je žár a slunce je nůž
a z květu je plod, z dětí žena a muž.
A dorostou břízy i cesty jdou dál
a konečně sklízí, kdo zasel a zrál.

Roční období tak různě působí,
co s tím, i život náš je má.
Já se podrobím těm ročním obdobím.
Že další přijdou vím i já.

Podzim je déšť a zlátnoucí list.
Chceš dál život psát, jindy už jenom číst.

Ta pout' bude dlouhá až k unavení,
ale zas přijde touha, snad i naplnění.

Zima je sníh a zmoudření čas,
pár paprsků lásky snad zahřeje nás.
Až nastane tání, pak můžem' si říct
jen o smilování a jinak už nic.

Roční období tak různě působí,
co s tím, jde život, co by stál.
Já se podrobím těm ročním obdobím,
jen kousek jara skrývám v sobě dál.

Jaro je proud, čas probuzení,
kdy smíme si hrát a jsme nezkrocení.
Čas divokých bouří, let dospívání,
kdy oči se mhouří při milování.

Oči se mhouří při milování.